

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak nrs. 07/25430 en 07/25261 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Maastricht, van 11 maart 2008 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 25 mei 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 11 maart 2008, verzonden op dezelfde dag, heeft de *voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Maastricht*, voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 7 april 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. M.L.M. van Loo, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
lid van de enkelvoudige kamer

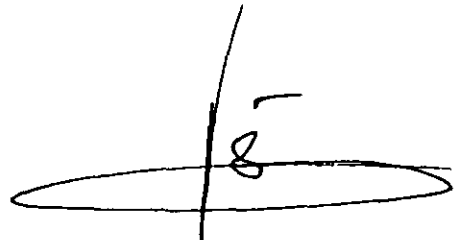
w.g. Van Loo
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 15 oktober 2008

284-574.

Verzonden: 15 oktober 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line underneath.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

17

RECHTBANK 's-Gravenhage, zittinghoudende te MAASTRICHT

Reg.nrs: AWB 07 / 25430 BEPTDN en AWB 07 / 25261 BEPTDN

UITSPRAAK van de voorzieningenrechter in vreemdelingenzaken met toepassing van artikel 8.86 van de Algemene wet bestuursrecht, tevens uitspraak op het verzoek om toepassing van artikel 8.81 van deze wet in het geding tussen:

. eiseres,
mede namens haar twee minderjarige kinderen

en

de Staatssecretaris van Justitie, verweerder.

Datum bestreden besluit: 25 mei 2007.

Kenmerk: 0310.22.0139.

V-nummer:

Behandeling ter zitting: 17 januari 2008.

I. PROCESVERLOOP

Bij het in de aanhef van deze uitspraak genoemde besluit heeft verweerder de aanvraag van eiseres om een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd in de zin van artikel 28 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) afgewezen.

Tegen dit besluit is namens eiseres op 19 juni 2007 beroep ingevolge de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) ingesteld bij deze rechtbank. De gronden van het beroep zijn aangevuld bij schrijven van 19 juli 2007. Voorts is bij schrijven van 20 juni 2007 de voorzieningenrechter van de rechtbank verzocht ter zake een voorlopige voorziening, als bedoeld in artikel 8:81 van de Awb, te treffen.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken ingezonden en in zijn verweerschrift geconcludeerd tot afwijzing van het verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening en ongegrondverklaring van het beroep met toepassing van artikel 8:86 van de Awb.

Het verzoek is behandeld ter zitting van 17 januari 2008, alwaar namens eiseres is verschenen haar gemachtigde mr. M.M.G. Crompvoets, advocaat te Maastricht. Verweerder heeft zich ter zitting doen vertegenwoordigen door mr. J.E.J. ten Berg, ambtenaar ten departemente.

II. OVERWEGINGEN

In artikel 8:81 van de Awb is bepaald dat indien tegen een besluit beroep is ingesteld bij de rechtbank, de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is in de hoofdzaak, op verzoek een voorlopige voorziening kan treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

Het verzoek als bedoeld in artikel 8:81 van de Awb is gedaan terwijl beroep is ingesteld bij de rechtbank. Ingevolge artikel 8:86, eerste lid, van de Awb kan de voorzieningenrechter alsdan onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak indien hij na de behandeling van het verzoek ter zitting van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan

de beoordeling van de zaak. Op deze bevoegdheid van de voorzieningenrechter is gewezen in de kennisgeving aan partijen van de behandeling van het verzoek ter zitting

Na de kennisneming van de stukken en na de behandeling van het verzoek ter zitting is de voorzieningenrechter van oordeel dat nader onderzoek aan de behandeling van de zaak niet kan bijdragen. Ook overigens is niet gebleken van feiten of omstandigheden die zich tegen toepassing van het bepaalde in artikel 8:86, eerste lid, van de Awb verzetten.

De voorzieningenrechter doet dan ook onmiddellijk uitspraak in de hoofdzaak en overweegt daartoe als volgt.

Eiseres heeft op 22 oktober 2003 een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Bij uitspraak van 8 augustus 2005 van deze rechtbank en zittingsplaats, geregistreerd onder nummer AWB 05/28595 BEPTDN, is het beroep van eiseres niet-ontvankelijk verklaard. Deze uitspraak is onherroepelijk.

Op 9 december 2005 heeft eiseres (wederom) een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Deze rechtbank en zittingsplaats Arnhem heeft bij uitspraak van 3 januari 2006, geregistreerd onder nummers AWB 05/56401 en AWB 05/56399, het beroep ongegrond verklaard en het verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening afgewezen. Ook deze uitspraak is inmiddels onherroepelijk.

De voorzieningenrechter is voorts gebleken dat eiseres, nadat zij de voornoemde procedures in Nederland heeft doorlopen, naar zowel Zweden als België is gegaan om aldaar een aanvraag in te dienen ter verkrijging van een vergunning tot verblijf asiel voor bepaalde tijd. Op basis van de Verordening (EG) nr. 343/2003 van de Raad van 18 februari 2003 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat door een onderdaan van een derde land bij een van de lidstaten wordt ingediend, is Nederland – in beginsel – de lidstaat die verantwoordelijk is voor de behandeling van het asielverzoek van eiseres.

Eiseres, die stelt geboren te zijn in en afkomstig uit Irak, heeft thans op 11 januari 2007 een (herhaalde) aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd.

Aan de huidige aanvraag legt eiseres ten grondslag dat zij nog immer wordt bedreigd met de dood door haar oom omdat zij niet met zijn zoon wilde huwen en thans is gehuwd met een andere man en met hem twee kinderen heeft. Voorts is de broer van eiseres vanuit Nederland naar Irak teruggestuurd en is eerst door die oom beschoten en vervolgens bij een bomaanslag om het leven gekomen. Daarnaast staan haar twee kinderen onder medische behandeling in verband met huidproblemen. Eiseres heeft ter ondersteuning van haar huidige aanvraag een viertal documenten overgelegd, te weten een originele, onvertaald uittreksel uit het geboorte/bevolkingsregister, een originele overlijdensakte van haar broer met vertaling, een originele verklaring van de Koerdische Democratische Partij (hierna: KDP) met vertaling en een originele brief van haar oom met vertaling.

Verweerder heeft zich in het bestreden besluit op het standpunt gesteld dat eiseres (wederom) niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Verweerder zich op het standpunt dat de aanvraag op grond van artikel 4:6 van de Awb dient te worden afgewezen.

Eiseres kan zich niet verenigen met het bestreden besluit. Hiertoe voert zij het volgende aan. Met het uittreksel uit het geboorte/bevolkingsregister is eiseres van mening dat zij eindelijk haar identiteit kan aantonen. Met de overlijdensakte van haar broer wil eiseres aantonen dat haar broer juist omdat hij zich heeft moeten begeven in een onveilige situatie te vrezen had voor eerwraak van hun oom. De eerwraak is hiermee voldoende aangetoond. Ten aanzien van de verklaring van de KDP is eiseres vooreerst van mening dat, onder verwijzing naar het

arrest Saïd van 5 juli 2005 van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna EHRM), gepubliceerd in JV 2005/30, geen nieuwe feiten en omstandigheden van eiseres kan worden verlangd die aan haar aanvraag ten grondslag dienen te worden gelegd. Bovendien is er een reëel risico aanwezig dat eiseres bij terugkeer naar haar land van herkomst wordt onderworpen aan een onmenselijke of vernederende behandeling die strijdig is met artikel 3 van het Europees Verdrag ter bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM). Door eiseres wordt in dit kader verwezen naar het arrest tegen Nederland van 11 januari 2007 gewezen door het EHRM en gepubliceerd in JV 2007/30. Met het vierde document wil eiseres aantonen dat haar oom uit is op eerwraak. Tevens doet eiseres een beroep op artikel 15 c van de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft en de inhoud van de verleende bescherming (hierna: Definitierichtlijn).

De voorzieningenrechter overweegt als volgt.

Ingevolge artikel 4:6, eerste lid, van de Awb is de aanvrager gehouden nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden te vermelden, indien na een geheel of een gedeeltelijke afwijzende beschikking een nieuwe aanvraag wordt gedaan. Ingevolge het tweede lid kan het bestuursorgaan de aanvraag zonder toepassing te geven aan artikel 4:5 van de Awb afwijzen onder verwijzing naar zijn eerdere afwijzende beschikking, wanneer niet zulke feiten of omstandigheden worden vermeld.

Artikel 4:6 van de Awb geeft voor de bestuurlijke besluitvorming invulling aan het algemene rechtsbeginsel, volgens hetwelk niet meermalen wordt geoordeeld over eenzelfde zaak (ne bis in idem). De bepaling verleent het bestuur de bevoegdheid om een herhaalde aanvraag, waaraan geen nieuwe feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag zijn gelegd, af te wijzen onder verwijzing naar het eerdere besluit, doch laat het vrij om inhoudelijk over een dergelijke aanvraag te beslissen.

Voormeld algemeen beginsel geldt ook voor de rechtspraak: buiten de aanwending van ingevolge de wet openstaande rechtsmiddelen, kan eenzelfde geschil niet nogmaals aan de rechter worden voorgelegd. Daarbij geldt dat de wet voor de rechtspraak, anders dan voor het bestuur, niet voorziet in discretie, noch anderszins in uitzonderingen op de regel dat de weg naar de rechter slechts eenmaal gedurende een beperkte periode open staat.

De voorzieningenrechter treedt derhalve direct in de vraag of gebleken is van nieuwe feiten of veranderde omstandigheden die aan de aan het bestreden besluit ten grondslag liggende aanvraag ten grondslag zijn gelegd.

Onder nieuwe feiten of veranderde omstandigheden moeten worden begrepen feiten en omstandigheden die zijn voorgevallen na het nemen van de eerdere besluiten of die niet vóór het nemen van die besluiten konden en derhalve, gelet op artikel 4:2 van de Awb, behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten en omstandigheden die niet vóór het nemen van de eerdere besluiten konden en derhalve, gelet op laatstgenoemde bepaling, behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand uitgesloten is dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan de eerdere besluiten en de overwegingen waarop deze berusten.

De voorzieningenrechter overweegt met betrekking tot de overgelegde documenten als volgt. Eiseres heeft thans een verklaring van haar geboorteakte overgelegd. Verweerder stelt zich op het standpunt dat deze verklaring door eiseres in een eerdere procedure overgelegd had kunnen worden. De verklaring dat zij dit bescheid pas recent heeft ontvangen is niet afdoende om het als een novum te beschouwen. Eiseres heeft onvoldoende onderbouwd waarom zij niet in staat was dit document in vorige asielprocedures over te leggen. Met betrekking tot de overlijdensakte van haar broer en de

conclusie die eiseres daar aan verbindt, te weten het feit dat (zowel zij als) haar broer te vreezen heeft gehad voor eerwraak door hun oom, wordt door verweerder niet gevolgd. Uit de overlijdensakte is gebleken dat de broer van eiseres is omgekomen door een explosie van een auto. Uit deze akte blijkt op generlei wijze dat zijn dood het gevolg is van (zijn vrees voor) eerwraak. Eiseres heeft tijdens het nader gehoor aangegeven dat haar broer aan het werk was in [redacted] en hij toen door een ontploffing van een auto om het leven is gekomen. Hun oom had niets te maken met de bomaanslag. De verklaring van de KDP die door eiseres is overgelegd heeft eiseres reeds in haar tweede asielprocedure ingebracht. Deze rechtbank en zittingsplaats Arnhem heeft in haar uitspraak van 3 januari 2006 geoordeeld dat eiseres dit document eerder in haar procedures had kunnen inbrengen en dat dit document derhalve niet als een nieuw feit of een veranderde omstandigheid kan worden aangemerkt. Deze uitspraak is onherroepelijk geworden.

Voorts stelt verweerder zich terecht op het standpunt dat de brief van de oom van eiseres, dat hij uit is op eerwraak, niet afkomstig is van een objectieve bron.

Gelet op het bovenstaande is de voorzieningenrechter van oordeel dat verweerder tot de conclusie heeft kunnen komen dat geen sprake is van aan de aanvraag ten grondslag gelegde nieuwe feiten of veranderde omstandigheden, die tot heroverweging van het besluit van 23 mei 2005 hadden moeten nopen en die een nieuw (rechterlijk) oordeel rechtvaardigen.

De door eiseres aangevoerde grond dat zij bij terugkeer vreest voor schending van hetgeen is neergelegd in artikel 3 van het EVRM, te weten een onmenselijke of vernederende behandeling dan wel bestraffing, kan niet worden gevolgd. In haar eerdere asielprocedures is geconcludeerd dat er geen sprake is van een reëel risico op voornoemde behandeling. Bovendien heeft verweerder, naar het oordeel van de voorzieningenrechter, terecht tot de conclusie kunnen komen dat eiseres geen nieuwe feiten of omstandigheden heeft aangevoerd die tot een andere conclusie nopen.

Met betrekking tot het beroep dat eiseres doet op artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn, overweegt de voorzieningenrechter als volgt.

Ingevolge artikel 8:83, eerste lid, van de Awb kunnen nadere stukken worden ingediend tot één dag voor de zitting.

Eiseres heeft op 15 januari 2008 de rechtbank nadere stukken doen toekomen. Uit het begeleidend schrijven blijkt dat eiseres deze stukken niet per gelijktijdige post aan verweerder heeft verzonden. Ter zitting heeft eiseres verklaard dat deze stukken per post, op 15 januari 2008, aan verweerder zijn gezonden.

Ter zitting heeft verweerder aangegeven dat deze stukken diens gemachtigde niet hebben bereikt en derhalve dat door verweerder niet op de (omvangrijke) stukken kan worden gereageerd.

De voorzieningenrechter vermag niet in te zien waarom eiseres deze stukken niet eerder aan verweerder heeft kunnen doen toekomen dan wel onder zodanige verzending dat deze stukken tot één dag voor de zitting bij verweerder in afschrift zouden zijn binnengekomen. De voorzieningenrechter acht het zodoende in strijd met de goede procesorde om de stukken van eiseres mee te nemen in de onderhavige procedure.

De voorzieningenrechter ziet zich vervolgens (ambtshalve) voor de vraag gesteld of er sprake is van bijzondere, op de individuele zaken betrekking hebbende feiten en omstandigheden die noodzakelijk zijn dat de in het nationale recht neergelegde procedureregels niet worden tegengeworpen aan eisers. Verwezen wordt hiervoor naar de uitspraak van de Afdeling van 11 augustus 2004, 200406093/1 (gepubliceerd in AB 2004/406).

Gelet op het procesdossier en het verhandelde ter zitting is de voorzieningenrechter hier niet

van gebleken.

Gelet op al het voorgaande is de voorzieningenrechter van oordeel dat verweerder zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat zich na de eerdere in rechte onaantastbare besluiten, waarbij de toelating van eiseres is geweigerd, geen nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden hebben voorgedaan, die tot heroverweging noopten. Het beroep is derhalve ongegrond te achten. Gelet hierop is er geen aanleiding voor het treffen van voorlopige voorzieningen als bedoeld in artikel 8:81 van de Awb.

Gegeven de uitspraak in de hoofdzaak bestaat er geen aanleiding meer voor het treffen van een voorlopige voorziening, zodat het daartoe strekkende verzoek zal worden afgewezen.

Mitsdien wordt, mede gelet op de artikel 8:70, 8:84 en 8:86 van de Awb, beslist als volgt.

III. BESLISSING

De voorzieningenrechter:

- verklaart het beroep ongegrond;
- wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af.

Aldus gedaan door mr. A.W. Oosterman in tegenwoordigheid van mr. A.J.H. Bosgoed als griffier en in het openbaar uitgesproken op

11 MRT 2008

w.g. A. Bosgoed

w.g. A. Oosterman

Voor eensluidend afschrift:
de wnd. griffier:

Afschrift verzonden op: 11 MRT 2008

Tegen de uitspraak in de hoofdzaak staat het rechtsmiddel hoger beroep open bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Hoger beroep vreemdelingenzaken, postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.

De termijn voor het instellen van het hoger beroep bedraagt vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak. Ingevolge artikel 85 van de Vw 2000 dient het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. In artikel 6:5 van de Awb is onder meer bepaald dat bij het beroepschrift een afschrift van de uitspraak moet worden overgelegd. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

Indien hoger beroep is ingesteld kan ingevolge het bepaalde in artikel 88 van de Vw 2000 juncto artikel 8:81 van de Awb de Voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijld spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

Tegen de uitspraak op het verzoek om een voorlopige voorziening staat geen rechtsmiddel open.

HOGERVORST
WUDKA

HOGER BEROEPSCHRIJF

advocaten & procureurs

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
- 7 APR 2008	
ZAAKNR.	200802500/11/2
AAN:	VJ
BEHANDELD. DD:	PAR:

Raad van State
Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-GRAVENHAGE

tevens per fax: 070 - 365 13 80 (zonder
producties)

Inzake:

appellante,

Gemachtigde: mr. M.E.Th. Hogervorst

Verweerder:

Ministerie van Justitie,
de Staatssecretaris van Justitie

Hoger beroep tegen:

De uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage,
zittinghoudende te Maastricht d.d. 11 maart 2008

1. Inleiding:

Appellante komt in hoger beroep van de uitspraak van de Voorzieningenrechter van de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Maastricht, d.d. 11 maart 2008, met kenmerk 07/25430 - 07/25261, waarvan u bijgaand afschrift aantreft als *productie 1*.

Appellante heeft ondergetekende bepaaldelijk gevolmachtigd tot het indienen van het onderhavige beroepschrift.

2. Achtergronden:

Op 11 januari 2007 heeft appellante nogmaals een aanvraag tot verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Verweerder heeft op 25 mei 2007 deze aanvraag afgewezen. Hiertegen heeft appellante op 19 juni 2007 beroep ingesteld alsmede verzocht om een voorlopige voorziening. Het beroep is bij uitspraak van 11 maart 2008 ongegrond verklaard en de voorlopige voorziening is afgewezen.

3. Grieven:

Grief I:

Ten onrechte heeft de rechtbank als volgt overwogen:

"Eiseres heeft op 15 januari 2008 de rechtbank nadere stukken doen toekomen. Uit het begeleidend schrijven blijkt dat eiseres deze stukken niet per gelijktijdige post aan verweerder heeft verzonden. Ter zitting heeft eiseres verklaard dat deze stukken per post, op 15 januari 2008, aan verweerder zijn verzonden.

Ter zitting heeft verweerder aangegeven dat deze stukken diens gemachtigde niet hebben bereikt en derhalve dat door verweerder niet op de (omvangrijke) stukken kan worden gereageerd.

De voorzieningenrechter vermag niet in te zien waarom eiseres deze stukken niet eerder aan verweerder heeft kunnen doen toekomen dan wel onder zodanige verzending dat deze stukken tot één dag voor de zitting bij verweerder in afschrift zouden zijn bijgekomen. De voorzieningenrechter acht het zodoende in strijd met de goede procesorde om de stukken van eiseres mee te nemen in de onderhavige procedure.

4. Toelichting op de grief I:

Appellante stelt zich op het standpunt dat de stukken waarop de voorzieningenrechter doelt in bovengenoemde grief tijdig zijn verzonden aan verweerder. Nu verweerder blijkbaar deze stukken niet ontvangen heeft en deze stukken wel tijdig aan de voorzieningenrechter zijn toegezonden, had het op de weg van de voorzieningenrechter gelegen om de zaak nader aan te houden en verweerder gelegenheid te bieden om een schriftelijke reactie te geven

op de nader ingediende stukken. Niet in geding is, dat de voorzieningenrechter in ieder geval de stukken tijdig heeft ontvangen!

Daarnaast is van belang dat appellante in aanvulling op hetgeen zij bij haar herhaalde aanvraag (*productie 2*) reeds heeft toegelicht, middels deze stukken, welke bijgevoegd zijn als *productie 3*, een beroep op artikel 15 (c) van de EU-Definitierichtlijn heeft gedaan. Appellante is derhalve van mening dat het belang van artikel 15(c) van genoemde Richtlijn groter dient te zijn dan het opmerken dat het niet toezenden van stukken aan verweerder in strijd zou zijn met de goede procesorde. Daarnaast handhaaft appellante haar standpunt, zoals dat ook naar voren is gebracht bij de behandeling ter zitting, dat wel degelijk tijdig deze stukken aan verweerder zijn toegezonden, zoals moge blijken uit de kopie van de brief aan verweerder d.d. 15 januari 2008 (*productie 4*).

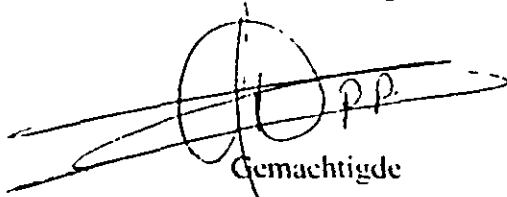
Appellante is van mening dat een beroep op artikel 15 (c) Richtlijn in ieder geval een novum constitueert en dat de voorzieningenrechter dit beroep ten onrechte buiten beschouwing heeft gelaten wegens strijd met de goede procesorde.

Daarnaast is appellante van mening dat gezien het feit dat uw College prejudiciële vragen heeft gesteld omtrent de toepasselijkheid van artikel 15 (c) Richtlijn, het in ieder geval op de weg van de Voorzieningenrechter had gelegen om de zaak aan te houden, totdat er een antwoord op de prejudiciële vragen is gekomen van het Hof van Justitie.

De Voorzieningenrechter heeft in strijd met de zorgvuldigheid gehandeld door dit niet te doen en heeft bovendien onvoldoende deugdelijk gemotiveerd waarom de als productie 2 overgelegde stukken buiten behandeling gelaten werden.

CONCLUSIE:

Appellant concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en gegrondverklaring van het door appellant ingestelde beroep, met veroordeling van verweerder in de kosten van zowel de onderhavige procedure als de procedure in eerste aanleg.

Gemachtigde